

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiného a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **M. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Machem
sídlem Dr. Skaláka 10, 750 00 Přerov

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2016, č. j. KUZL-1675/2016, sp. zn. KUSP-1675/2016/DOP/Od

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 1. 2. 2016, č. j. KUZL-1675/2016, sp. zn. KUSP-1675/2016/DOP/Od, **se ruší** a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12 228 Kč, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Zdeňka Macha, advokáta, se sídlem Dr. Skaláka 10, 750 00 Přerov, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Výše označeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru občansko-správních agend (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 14. 12. 2015, č. j. MMZL 171316/2015, sp. zn. MMZL 142732/2015, kterým správní orgán prvního stupně podle ust. § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce proti záznamům bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako neodůvodněné a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů provedený ke dni 31. 12. 2009.

[2] Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že po přezkoumání podkladů, na základě kterých byly žalobci zaznamenány body, zjistil, že mu byly body uloženy ve všech případech správně, správnímu orgánu prvního stupně tedy nezbylo, než námitky žalobce jako neodůvodněné zamítnout a provedené záznamy bodů ke dni 31. 12. 2009 jako správné potvrdit. K námitkám žalobce odvolací orgán uvedl, že dne 4. 1. 2010 v 07:52 hod. došlo k neoprávněnému zásahu do záznamu bodů v evidenční kartě řidiče žalobce, který spočíval v tom, že původní zapsané správné a pravdivé datum přestupku 18. 9. 2008 bylo vymazáno a nahrazeno nesprávným a nepravdivým údajem 28. 10. 2008, což mělo za následek, že bodové konto žalobce se navenek „tv

[4] V první řadě žalobce namítal, že k opravě nesprávně evidovaného záznamu došlo pouze na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, tedy listiny, která není rozhodnutím. Není tak možno ověřit a přezkoumat, zda bylo rozhodnutí v blokovém řízení vydáno ve vztahu k žalobci, pro jaký druh přestupku, zda jej žalobce podepsal apod. Žalobce má za to, že bez rozhodnutí, které je podkladem provedeného záznamu, nelze jeho námitku shledat jako nedůvodnou, neboť je v podstatě nepřezkoumatelná, resp. správní orgán není při absenci pokutového bloku prokázat opak.

[5] S poukazem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publikované pod č. 3339/2016 Sb. NSS, podle něhož záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů je trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), žalobce namítal, že není možno provést opravu takového záznamu po více než 5 letech od data, kdy byl tento záznam proveden. Pokud je totiž záznam trestem, pak je nutno na ukládání takového trestu aplikovat zákonem stanovená pravidla týkající se zániku trestnosti. Podle žalobce jsou aplikovatelné lhůty pro zánik odpovědnosti za přestupek podle ust. § 20 zákona o přestupcích (1 rok od jeho spáchání), případně lhůty upravené v § 125e zákona o silničním provozu (ve znění účinném do 30. 6. 2017) – 4 roky od jeho spáchání. Trestání opravou záznamu provedené po více než pěti letech je z pohledu těchto lhůt naprosto nezákonné. Podle žalobce se provedená oprava záznamu může jevit jako obdoba obnovy řízení, pro niž je však opět pouze tříletá lhůta.

[6] Žalobce namítal, že zákon o silničním provozu nezná institut „opravy“ záznamu v evidenční kartě ř

dovozen pouze ve vztahu k čl. 40 odst. 6 Listiny. Kromě toho všechny záznamy bodů v evidenční kartě žalobce byly provedeny ještě před datem 1. 8. 2011, kdy došlo k novele zákona o silničním provozu, která byla předmětem sporu řešeného rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu. Žalovaný setrval na názoru, že žalobce páchal přestupky zařazené do bodového hodnocení, že mu za ně byly ukládány pokuty v blokovém řízení, a to až do okamžiku, kdy dosáhl 12 bodů, v důsledku čehož pozbyl odbornou způsobilost a řidičské oprávnění. Je přesvědčen, že provádění záznamů bodů do evidenčních karet řidičů nepodléhá žádnému promlčení, a tyto evidenční úkony nejsou omezeny žádnou prekluzivní lhůtou. Z toho důvodu správní orgán prvního stupně mohl provést uvedení záznamů o datech přestupků a bodech v registru žalobce do původního (správného) stavu.

[10] S ohledem na shora uvedené žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

[11] Zdejší soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba je důvodná.**

[12]

konkrétní námitky směřující do náležitosti oznámení o přestupku, k ničemu takovému však v daném případě nedošlo.

[18] Žalobce v námitkách proti provedeným záznamům bodů nenamítal, že by pokutový blok za přestupek ze dne 18. 9. 2008 nepodepsal a pokutu nezaplatil, ani nenamítal, že se tohoto přestupku nedopustil, na straně správního orgánu tedy nebyly dány důvodné pochybnosti o údajích uvedených na oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Správní orgán nebyl povinen vyžadovat další podklady pro vydání rozhodnutí, včetně pokutového bloku, a nepochybil, pokud vycházel pouze z předmětného oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení.

[19] Podstata žalobní argumentace spočívala v tom, že správní orgán nebyl oprávněn po více než pěti letech provádět opravu záznamu bodů v registru řidičů (změnou data u přestupku ze dne 18. 9. 2008), a následně zasílat žalobci oznámení o dosažení 12 bodů, v důsledku čehož žalobce pozbyl řidičské oprávnění.

[20] Mezi žalobcem a žalovaným nebylo sporu o tom, že žalobce se v období mezi 26. 10. 2007 a 31. 12. 2009 dopustil celkem pěti přestupků řešených v blokovém řízení, v důsledku nichž ke dni 31. 12. 2009 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Spornou otázkou však zůstává, zda byl správní orgán prvního stupně oprávněn po více než pěti letech provést opravu záznamu bodů a následně doručovat žalobci oznámení o dosažení 12 bodů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu. Žalovaný uvedl, že dne 4. 1. 2010 došlo k neoprávněnému zásahu do

základě výslovného znění zákona lze *prima facie* dospět k témuž závěru, k němuž dospěl žalovaný, že právo provést záznam bodů, resp. jeho opravy a následně doručovat oznámení o dosažení 12 bodů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu, není omezeno žádnou propadnou lhůtou, a proto bylo možné tyto úkony provést i po více než pěti letech od spáchání předmětného přestupku. Takový výklad by však byl v rozporu se základními principy, na kterých stojí demokratický právní stát.

[26] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 9. 2017, č. j. 10 Afs 329/2016-51, publikovaném pod č. 3637/2017 Sb. NSS, který se sice týkal jiné právní otázky (možnosti registrace daňového subjektu k platbě DPH bez časového omezení), ale jehož východiska jsou pro svou obecnost aplikovatelná i na nyní projednávanou věc, uvedl, že „[ú]čelem práva je *zjednat spravedlnost, dostat fakticitu do souladu s požadavky právních norem, ale též nastolit právní jistotu. Tyto jednotlivé účely mohou být někdy v protikladu. Proto právo používá mimo jiné čas jako nejvýznamnější objektivní (mimovolní) právní skutečnost a s jeho plynutím spojuje právní následky. Kdyby tomu tak nebylo, nemohla by společnost řádně fungovat nebo se dále rozvíjet, neboť veškeré právní akty či úkony by mohly být stále relativizovány a zpochybňovány. [...] Zásahy veřejné moci do soukromé sféry jsou proto vždy limitovány během času. Stejně tak je během času podmíněna i náprava nepravostí, protiprávností, uvedení stavu faktického do souladu s požadavky práva.*“

[27] Obdobně v rozsudku ze dne 19. 2. 200

řidič dosáhne 12 bodů, resp. v návaznosti na doručení oznámení o dosažení 12 bodů totiž nastává citelný negativní následek s tím spojený – pozbytí řidičského oprávnění.

[31] Žalobce podle názoru soudu učinil vhodnou paralelu ve vztahu k ostatním zásahům státní moci do sféry jednotlivce v oblasti správního práva, ať už se jedná o lhůtu upravující zánik odpovědnosti za přestupek (§ 20 zákona o přestupcích, dle něhož přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok, resp. 2 roky v případě přerušení lhůty pro projednání přestupku), lhůtu upravující zánik odpovědnosti za správní delikt právnické osoby podle zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (§ 125e odst. 3 zákona o silničním provozu, podle něhož odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm příslušný orgán nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 4 let ode dne, kdy byl spáchán) nebo o lhůtu pro obnovu řízení (podle § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád lze obnovit řízení do 3 let od právní moci rozhodnutí). Z hlediska aktuální právní úpravy lze zmínit úpravu zániku odpovědnosti za přestupek a s tím související délku promlčecí doby dle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

[32] Pro ilustraci lze poukázat rovněž na trestní represi, jejíž uplatnění je zásadně rovněž časově omezené. Trestní odpovědnost za trestný čin zaniká uplynutím promlčecí doby, jež činí 20 let, jde-li o trestný čin, za který trestní zákon dovoluje uložení výjimečného trestu

vyloučena ústavně nepřijatelná možnost provádět záznamy bodů, resp. jejich opravy kdykoliv bez časového omezení. Správní orgán prvního stupně tedy svým postupem v daném případě nerespektoval ústavněprávní zásadu právní jistoty a oprávněné očekávání žalobce. Z takto opraveného záznamu bodů proto nelze vycházet a k těmto bodům nelze přihlížet.

[35] Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani tvrzení správních orgánů, že k opravě záznamu bodů došlo na základě dříve provedeného neoprávněného zásahu do záznamu bodů v evidenční kartě řidiče a že provedenou opravou byl pouze navrácen záznam v předešlý stav. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by byl žalobce na tomto neoprávněném zásahu do záznamu bodů jakkoli účasten, soud proto nevidí důvod, proč by následky této skutečnosti měly být k jeho tíži. Není totiž věcí žalobce, ale správního orgánu, že počítačový systém díky provedené neoprávněné změně záznamu správnímu orgánu nehlásil, že žalobce dosáhl 12 bodů, a proto o této skutečnosti do kontroly provedené v roce 2015 nevěděl.

[36] Pouze nad rámec věci samé soud dodává, že vzhledem k povaze rozhodnutí správních orgánů nepovažuje za vhodné, pokud se žalovaný v nyní přezkoumávaném rozhodnutí uchyluje k poněkud osobním či „neúředním“ formulacím (mj. že si žalobce v důsledku shora popsaného zásahu do bodového konta „mohl vesele jezdit dát“, či že závěry výše specifikovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu jsou „pouze názor několika soudců z Nejvyššího správního soudu, kteří k němu zč

žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 12 228 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. února 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu